

ρης ἀναλαμβάνει τὴν μεταφορὰν καὶ πώλησιν ὠρισμένης ποσότητος οἴνου τῶν δύο ἐμπόρων ἐπὶ ὠρισμένη τιμῇ, εἰς ἄλλον τόπον, μὴ προσδιοριζόμενον. Μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ οἴνου, ὁ καραβοκύρης ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀγοράσῃ μὲ τὴν εἰσπραχθεῖσαν ἀξίαν ἄλλα ἐμπορεύματα, τῆς ἐκλογῆς του, ἐκτὸς σχοινίων, διὰ λογαριασμὸν καὶ τῶν τριῶν, ἐξ ἴσου. «Ὁμοίως ὑποσκέβγεται ὁ ἄνωθι καραβοκύρης περὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὅ,τι ζημιὰ, ὁ Θεὸς φυλάξοι, λάχῃ τοῦ πραγμάτου, νὰ ὑποσκέβγεται νὰ πλερώνῃ τὸ μερτικόν του τὴν ζημιάν, ἐβγαλούμενο μονάχα, ὁ Θεὸς φυλάξοι, νὰ λάβῃ τὸ καράβι, ἦγουν νὰ χαθῇ, νὰ μὴν ἔχῃ ὁ καραβοκύρης νὰ ὑποσχεφτῇ στὴ ζημίᾳ...».

88 - 587β

1805. Ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Κριτηρίου Σύρου ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου,

ἐν 110β, σ. 430 - 431, δι' ἧς ἀποφασίζεται, ὅπως πρὸς ἀσφάλειαν χρέους, ὁ δανειστής εἰσπεμφθῇ εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου του, βάσει τῶν ἰσχυόντων ἐθίμων τῆς νήσου.

89 - 600α

1806. Ἐγκύκλιος τοῦ καπουδὰν πασᾶ Σαλίχ, πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Πάτμου, τῶν νήσων καὶ παραλίων Αἰγαίου, ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου,

ἐν 226α, σ. 95 - 96.

«Ἄν καὶ ἐδόθησαν πρὸς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν ἐμπορίου προνόμια καὶ δικαιώματα πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ραχάτι τους, δὲν ἔπαυσαν ὅμως νὰ τοὺς ἐνοχλοῦν οἱ μενὰρ γκεμπρατζιλὶ καὶ ζαμπίται, μὲ ἀδίκους καὶ ἐπιζημίους τρόπους, ὧν ἔνεκα ἠναγκάσθησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν νὰ καταφύγωσιν εἰς διαφένδευσιν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς Ρωσίας καὶ νὰ γίνωνν σούντιτοι. Ὅθεν φροντίζων διὰ τὴν ἀνάπαισιν καὶ περίθαλψιν τούτων τῶν ραγιαδῶν προστάζω ἀφεύκτως ὁποῦ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν τολμήσῃ τις ἐκ τούτων καθ' οἷονδήποτε τρόπον νὰ ἐπηρεάσῃ τινὰ τῶν ραγιαδῶν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, ἂν δὲ φωραθῇ τις τολμήσας τοιοῦτον τόλμημα, ἔχει νὰ παιδευθῇ».

90 - 606α

1808. Ἀπόφασις ἐπ. Παροναξίας περὶ διαζυγίου,

ἐν 188, σ. 188 ἐπ.

«...ὅτι ἡ Α. οὐδόλως στέργει τὴν συνοίκησιν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Κ. ἀλλ' αὐ-

θαιρέτω γνώμη, δίδει αὐτῷ ἄδειαν νὰ λάβῃ ἑτέραν γυναῖκα νομίμως καὶ μένει αὐτὴ ἐλευθέρα τοῦ λοιποῦ. "Οθεν ἡ ταπεινότης ἡμῶν, διὰ τοῦ παρόντος διαζυγίου...».

91 - 606β

1808. Ἐπιστολὴ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου τοῦ δραγουμάνου τοῦ στόλου Θεοδώρου Ρίζου πρὸς τοὺς προεστῶτας τῆς Πάτμου, ἐν 226α, σ. 110.

περὶ ὑποχρεώσεως «ἀπάντων τῶν προκρίτων τῆς νήσου αὐτῶν, γερόντων τε καὶ ἐπιτρόπων, ὅπως συνέρχονται κατὰ παλαιὰν συνήθειαν διὰ νὰ θεωροῦν νομίμως τὰς διαφορὰς καὶ ὑποθέσεις τοῦ τόπου των...».

92 - 626α

1811. Ἀπονομὴ χάριτος ὑπὸ τοῦ καπουδὰν πασᾶ διὰ «μουσὰφ πουγιουρδὶ» εἰς τὸν Ι.Π. κάτοικον Πούργου τῆς Νάξου, ἀπαλλασσόμενον εἰσέτι καὶ τῆς παρεπομένης ποινῆς τῆς δημεύσεως, ἐν 351α, σ. 7-8.

93 - 645α

1813. Προκήρυξις ἀπὸ 12 Μαΐου, ἐν Σύρῳ, ἐν 110β, σ. 443-444, περὶ ὑποθηκεύσεως ἀκινήτων, γενομένη παρὰ τοῦ ὀφειλέτου πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν τρίτων. (Ἡ προκήρυξις αὕτη ἀναπληροῖ προδήλως τὴν ἀτελῆ δημοσιότητα, ἣν παρεῖχον τὰ ρετζίστρα τῆς Καγγελαρίας, ὅπου, κατὰ κανόνα, κατεχωρίζοντο καὶ τὰ ὑποθηκοδάνεια).

94 - 645β

1813. Προικοδότησις υἱοῦ δι' ἑπτὰ χωραφίων ἐν τῇ περιοχῇ Βολισσοῦ τῆς Χίου, διὰ νοταριακοῦ γράμματος «ἐπειδὴ καὶ νὰ φαίνεται ὅτι ἐπροικοδότησεν τὰ παιδιὰ της ὅλα... Καὶ τὰ χαρίζει ἀπὸ τὴν σήμερον νὰ τὰ ποιῇ ὡς θέλει καὶ βούλεται...», ἐν 160α, Β', σ. 320-321.